

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ ให้สามารถกำหนดรู้ความประสงค์ของกันและกันได้ ภาษาเกิดขึ้นตามความจำเป็น และความเจริญของมนุษย์¹

แคร์รอล (Carroll) ได้กล่าวถึงการเกิดของภาษาไว้ว่า ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับสภาพสังคมและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม²

ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เคมีนั้นแม้แต่ภาษาพูดเป็นสำคัญ ภาษาพูดแต่ละภาษาสืบต่อภาษาของตนไว้โดยอาศัยการพูด ต่อมาเมื่อโลกเจริญก้าวหน้ามากขึ้น มนุษย์จึงได้คิดเครื่องยึดเหนี่ยวสำหรับสืบต่อภาษาไว้ สิ่งนั้นคือคำพูดหรือถ้อยคำที่จดไว้เป็นตัวหนังสือ มีการจัดวางถ้อยคำให้เป็นระเบียบ ตลอดจนเลือกสรรถ้อยคำที่ใช้ให้เป็นไปตามกำหนดที่วางไว้ในตำราไวยากรณ์ และคำพูดในภาษาจะต้องมีเสียงและความหมายแน่นอน ภาษามนุษย์ เป็นภาษาที่ใดทำความเข้าใจในความหมายว่า

¹ ก้ำชัย ทองหล่อ, หลักภาษาไทย, พิมพ์ครั้งที่ 5: (กรุงเทพมหานคร: 1 รวมสาส์น, 2519) หน้า 1.

² J.B. Carroll, Language and Communication (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1964), pp. 3-7.

เสียง ๆ นั้นได้มีความหมายนั้น ๆ และให้เรียงถ้อยคำเป็นอย่างนั้น ๆ¹

ภาษาประกอบขึ้นด้วยคำต่าง ๆ ที่มีความหมาย "คำจะเกิดเป็นภาษาขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนในสังคมยอมรับคำนั้น ต่างเข้าใจความหมายของคำนั้นสอดคล้องกัน และใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิดระหว่างกัน"² และ "คำพูดในภาษานั้นจะต้องมีเสียงและความหมายที่แน่นอน จะออกเสียงเป็นคำพูดเอาตามอำเภอใจโดยไม่ได้นึกหมายไว้ก่อนไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจกัน"³

ความสำคัญของภาษา

ชาติไทยมีตัวอักษรของตัวเองใช้มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาเล่าเรียน การถ่ายทอดวัฒนธรรม การประกอบอาชีพ และการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนภาษาไทยนั้นมีส่วนสำคัญในการเรียนวิชาอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือวิชาอื่นใด เด็กจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยทั้งสิ้น การเรียนวิชาภาษาไทยได้คั้นนั้น จะช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ดีขึ้นได้มาก⁴

¹ พระยาอนุমানราชชน, นิรุกติศาสตร์ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 4. (กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, 2516) หน้า 23-25.

² พระยาอนุমানราชชน, "วัฒนธรรมและภาษา," เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 50 คู่มือครูวิชาภาษาไทย (พระนคร: ศรุสภา, 2503), หน้า 116

³ พระยาอนุমানราชชน, นิรุกติศาสตร์ ภาค 1, หน้า 24-25.

⁴ ประเทือง คล้ายสุนทร "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513).

วัตสัน (Watson) กล่าวว่า ภาษาคือเครื่องแสดงถึงความเจริญของทาง
ทั้งทางสติปัญญา การเรียนรู้ และความเจริญทางอารมณ์ สังคมของบุคคล ถ้าคนเราไม่มี
ความรู้ หรือความเข้าใจค่าต่าง ๆ แล้ว ความรู้คนอื่น ๆ ของบุคคลจะถูกปิดกั้นไปหมด
และถาปราศจากภาษาแล้ว การติดต่อสื่อสารในสังคมเกือบจะไม่มีเลย¹

ในปี พ.ศ. 2512 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยเกี่ยว
กับความล้มเหลวในการเรียนของเด็กระดับประถมศึกษาตอนต้น พบว่า ส่วนหนึ่งของ
ความล้มเหลวในการเรียนของเด็ก เนื่องจากรากฐานทางภาษาของเด็กไม่ดีพอ²

การอ่านเป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งในการเรียนภาษา เด็กเริ่มเรียนอ่านตั้งแต่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจะเขียนตลอดไป การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษา
เล่าเรียน³

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของ
มนุษย์ ความเจริญก้าวหน้าในทุกวัยของชีวิตเกิดจากผลของการอ่านเป็นส่วนใหญ่ วิทยุใหญ่
การอ่านมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก หนังสือ The World Book

¹Robert E. Watson, Psychology of the Child 2 d ed.
(New York: John Willey and Sons, 1959), p. 495.

²กรมวิชาการ, "การวิจัยของฝ่ายวิชาการ," ศูนย์ศึกษา (ปีที่ 16 ฉบับที่ 1
มกราคม 2512), หน้า 22.

³รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุชยา, ตำราวิชาชุดครูประกาศนียบัตร
ครูมัธยมของคุรุสภา ภาษาไทยตอน 1 วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม (พระนคร: คุรุสภา, 2514)
หน้า 80, 183.

Encyclopedia¹ กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า บุคคลที่ประกอบอาชีพทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็น แพทย์ นักกฎหมาย พอลคา นักธุรกิจ ตลอดจนบุคคลในอาชีพอื่น ย่อมไม่สามารถศึกษางาน ของตนได้ ถ้าหากว่าอ่านหนังสือไม่ออก แพทย์จำเป็นต้องอ่านหนังสือ และวารสารอย่าง สม่าเสมอ เพื่อติดตามความก้าวหน้าล่าสุดในอาชีพ นักกฎหมายต้องอ่านกฎหมาย เพื่อ ให้คำแนะนำทางกฎหมายที่ดีที่สุดแก่ลูกค้า หนังสือบัญชี รายงานการขาย เรื่องเกี่ยว กับการค้าก็เป็นสิ่งที่พอลคาจะต้องอ่าน เพื่อดำเนินอาชีพธุรกิจของตนได้สำเร็จ.

เกรย์ และรีส (Gray and Reese) กล่าวว่า ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนต้องรู้เรื่องราว และปัญหาเกี่ยวกับตนเองด้วยการอ่าน ซึ่งดีกว่าการฟังวิทยุ และโทรทัศน์ เพราะถ้าไม่เข้าใจคำอธิบายก็มีโอกาสอ่านซ้ำได้²

นอกจากนี้ การอ่านยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเด็กในโรงเรียน จากหนังสือ The World Book Encyclopedia³ เซนกันโลกกล่าวว่า การอ่านในโรงเรียนเป็น เครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ ใน การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต โดยใช้แบบทดสอบความ สามารถในการอ่าน ทดสอบนักเรียนในโรงเรียนสาธิต 3 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมัธยม สาธิตรามคำแหง 100 คน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) 90 คน

¹The World Book Encyclopedia (Chicago: Field Enterprises, Inc. 14, 1969), p. 1816.

²William Gray, and Dora Reese, Teaching Children to Read (New York: The Ronald Press Company, 1957) pp. 9-11

³The World Book Encyclopedia Inc. cit.

และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 90 คน ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบการอ่านกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน 4 หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตทั้ง 3 โรงเรียน ทุกค่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง จะมีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ จะมีความสามารถในการอ่านต่ำด้วย¹

ทักษะที่จำเป็นในการอ่าน

การอ่านเป็นขบวนการที่ซับซ้อน และเป็นขบวนการที่จะต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะในกานโครงสร้างและศัพท์²

วิลเลียม เอสเกรย์ และ เฮเลน เอ็ม โรบินสัน (William S. Gray and Helen M. Robinson) ได้กล่าวถึงทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการอ่านดังนี้คือ

1. ทักษะในการรู้คำ ตลอดจนการรู้เกี่ยวกับการออกเสียงและความหมาย
2. ทักษะความเข้าใจซึ่งรวมความสามารถในการจับใจความได้อย่างถูกต้อง
3. ทักษะในการตอบสนอง และประเมินผลความคิดเห็นของผู้เขียน

แน่นอน

¹ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ในโรงเรียนสาธิต" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516).

²Rebecca M. Vallette, Modern Language Testing: A Handbook (New York: Harcourt, Brace & World Inc., 1967), p. 109.

4. ทักษะในการรับและผสมกลมกลืนของสิ่งที่ได้อ่านระหว่างความคิดใหม่กับความคิดเก่า

สำหรับทักษะในด้านการรู้จักคำ รู้จักการออกเสียง และเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้น ในการอ่านทุกชนิด และทุกระดับ ถ้าผู้อ่านขาดทักษะในค่านี้อ่าน การอ่านก็ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ ทักษะในค่านี้อาจช่วยทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้

การเข้าใจคำศัพท์ จะมีอิทธิพลต่อการอ่านเป็นอย่างยิ่ง การเข้าใจคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน นักการศึกษาได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ ดังเช่น

คอสซี่ (Causey) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นความคิดแบบหนึ่ง คำจึงเป็น เครื่องมือของการอ่าน การใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่านที่มีประสิทธิภาพ การรู้คำศัพท์อย่างดีเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน²

บอนด์ และวากเนอร์ (Bond and Wagner) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ ประโยค และข้อความที่อ่าน³

¹Helen Robinson (ed.), Innovation and Change in Reading Instruction (Illinois: The National Society for the Study of Education, 1968), pp. 8-25.

²Osear S. Causey, The Reading Teachers Reader (New York: The Ronald Press Company, 1958), p. 211.

³Guy L. Bond and Eva Bond Wagner, Teaching the Child to Read (New York: The Macmillan Company, 1970), p. 178.

แทรกซ์เลอร์ (Traxler) ซึ่งได้ศึกษาถึงความเกี่ยวข้องของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบคำศัพท์ กับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของเด็กนักเรียนตั้งแต่เกรด 4 - เกรด 8 ของโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกของ The Educational Records Bureau พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการอ่านจับใจความมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง¹

ควยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้จึงเห็นได้ว่า การเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านหนังสือ เพื่อค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า "การอ่านเอาความเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านทุกชนิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ของเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง และสามารถจับใจความสำคัญของประโยคข้อความได้ในเวลาที่รวดเร็ว"²

การวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งศึกษาการอ่านจับใจความ เพราะความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นจุดมุ่งหมายของการอ่านทุกชนิด และมีบทบาทสำคัญในการเรียนของนักเรียน และเนื่องจากการอ่านจับใจความ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าใจความหมายของคำ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจกับความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ว่ามีความสามารถในการเข้าใจคำ และความสามารถในการอ่านจับใจความเพียงใด และความเข้าใจคำกับความสามารถในการอ่านจับใจความจะสัมพันธ์กันหรือไม่

¹ Arthur E. Traxler, "The Relationship Between Vocabulary and General Achievement in Elementary School," Elementary School Journal, 45(February, 1945), 331-333.

²บุญเรือน สิริมงคล, "การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517), หน้า 3.

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ในชั้นประถมปีที่ 2 นักเรียนได้ใช้ทักษะการอ่านจับใจความมาก และนักเรียนได้เริ่มเรียนการอ่านจับใจความทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง เป็นเรื่องราว เช่น เรื่องนกกาจเขน และนิทานร้อยบรรทัด เรื่องบ้านที่นาอยู่ตอนที่ 1 นักเรียนได้สะสมความรู้ ความเข้าใจคำ มาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้จะได้ทดสอบดูความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วย และเนื่องจากนักเรียนในชั้นประถมปีที่ 2 ของโรงเรียนสวัสดิศุภาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ผู้วิจัยจึงได้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทย และการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจศัพท์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน
3. เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการอ่านจับใจความระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

แนวเหตุผล ทฤษฎีสำคัญ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด การที่เด็กจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง องค์ประกอบสำคัญอันหนึ่ง คือ การเข้าใจคำศัพท์ และรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นรากฐานของการอ่านจับใจความ นักวิจัยหลายคนได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ และให้ทัศนะที่น่าสนใจไว้ดังนี้

พิกาส (Piekarz)¹ ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจเรื่องทีอ่าน พบว่า เด็กที่อ่านหนังสือไม่ค่อยเข้าใจ หรือไม่สามารถหาความ สัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดี เป็นเพราะเด็กเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาน้อย

รัสเซล (Russell)² มีความเห็นว่า ความสามารถของเด็กในการอ่าน การพูด การเขียน หรือการแสดงความคิดต่าง ๆ จะอยู่ในขั้นที่ ก็เนื่องมาจากความเข้าใจ คำศัพท์ทั้งสิ้น อาจกล่าวได้ว่า คำศัพท์เป็นรากฐานของความเข้าใจในการอ่าน และสัมฤทธิ์ผล- ในการเรียนวิชาต่าง ๆ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการ เข้าใจคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการ เข้าใจเรื่องทีอ่าน
2. สัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจคำศัพท์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนแตกต่างกัน
3. สัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจเรื่องทีอ่านระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Josephine A. Piekarz, "Getting Meaning from Reading," Journal of Elementary School 56(March, 1956): 304.

²David H, Russell, Children Learn to Read (New York: Ginn and Company, 1961), p. 164.

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2523 จำนวน 243 คน
2. คำที่นำมาทดสอบ สุ่มจากคำที่วิเคราะห์ได้จากแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกวิชา จำนวน 9 เล่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ประมวลการสอนโครงการสอน และแบบเรียนภาษาไทย ของกระทรวงศึกษาธิการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้งศึกษาลักษณะเทคนิคของการสร้างแบบทดสอบ คำரா และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. สร้างแบบทดสอบ 2 ชุด
 - 2.1 แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ แบ่งออกเป็น
ตอนที่ 1 การเลือกภาพให้ตรงกับคำที่กำหนดให้
ตอนที่ 2 การกรูปรูปภาพ และเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างของข้อความ
ตอนที่ 3 การอ่านประโยคหรือข้อความ แล้วเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างของประโยคหรือข้อความ เพื่อให้ได้ความสมบูรณ์
 - 2.2 แบบทดสอบการอ่านจับใจความ ประกอบด้วยเรื่องสั้น ๆ 5 เรื่อง ซึ่งแต่ละเรื่องจะนำคำศัพท์จากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ทุกฉบับมาแต่งเป็นเรื่องให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วตอบคำถามเป็นตอน ๆ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้คุณวุฒิ จำนวน 13 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข และนำมาปรับปรุงเป็นแบบทดสอบฉบับชั่วคราว

4. นำแบบทดสอบฉบับชั่วคราวทั้ง 2 ชุดไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมถวิล ราชคำริ รวม 80 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ โดยวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาระดับความยากง่าย และอำนาจจำแนก แล้วตัดข้อทดสอบที่มีความยาก หรือง่ายเกินไปออก เพื่อให้เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

5. นำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 7 ห้อง รวม 243 คน การจัดห้องเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ได้แบ่งนักเรียนตามคะแนนการสอบตลอดปีจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ออกเป็นกลุ่มเก่ง 1 ห้อง กลุ่มอ่อน 1 ห้อง และกลุ่มปานกลาง 6 ห้อง

6. วิเคราะห์ข้อมูลโดย

6.1 หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบแต่ละชุด โดยใช้สูตรครุเกอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21)

6.2 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

6.3 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของความเข้าใจ คำศัพท์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffé's Multiple Comparison on Treatment Means)

6.4 ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการอ่านจับใจความระหว่างนักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งใช้วิธีเดียวกับข้อ 6.3

7. สรุปผล อภิปราย และเสนอแนะ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. แบบทดสอบมีเนื้อหาครบตามหลักสูตร และวัดได้จริง
2. คะแนนจากแบบทดสอบ สามารถวัดความสามารถของนักเรียนในเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ และการอ่านจับใจความได้
3. การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้คุมสอบทุกคนได้ทำตามข้อตกลงเดียวกัน

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้อาจวัดความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำ และการอ่านจับใจความได้ไม่สมบูรณ์สำหรับโรงเรียนทั่วไป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบและใช้ในการวิจัยค่อนข้างเฉพาะเจาะจง คือเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพียงโรงเรียนเดียวเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้ อาจได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์เพียงพอ ซึ่งเนื่องมาจากอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ ความสนใจ ความสามารถพิเศษ และสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ และการอ่านจับใจความแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ หมายถึง ความเกี่ยวข้องกัน ระหว่างความเข้าใจคำ กับ การอ่านจับใจความ
2. คำ หมายถึง คำที่วิเคราะห์ได้จากแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 เล่ม มีทั้งคำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุรพบท และคำสันธาน
3. ความเข้าใจคำ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของ คำต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกวิชา และวัดได้จาก คะแนนที่ได้มาจากแบบทดสอบคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ ความหมายของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแล้ว สามารถที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความ ที่อ่านได้เป็นอย่างดี วัดได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านจับใจความ ซึ่งผู้วิจัยได้ สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากผลการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้คือ

1. เพื่อเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นว่า ความเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการอ่านจับใจความ มีความสัมพันธ์จริงหรือไม่

2. เพื่อเป็นแนวคิดของครูเกี่ยวกับวิธีสอนคำศัพท์ และการอ่านจับใจความ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็กอย่างแท้จริง และเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาไทยในการปรับปรุงการเรียนภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น เน้นเรื่องการสอนความหมายของคำให้โดดเด่น จัดเตรียมบทเรียน เรื่องการอ่านจับใจความให้สอดคล้องกับการสอนคำศัพท์ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของเด็กในเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความให้ดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย